APROPO DE SUBVENȚII ÎN FOTBAL... ȘI EFICIENȚA LOR...

De cîtăva vreme, pe agenda de lucru a tehnicienilor federației, care răspund de activitatea fotbalistică a copiilor și juniorilor, se află un subiect de mare actualitate: pregătirea consfătuirii pe țară a antrenorilor și specialiștilor ce activează în centrele de copii și juniori din țară, consfătuire ce va avea loc la jumătatea lunii martie.

Analiza multilaterală a acestor centre și dialogul ce va avea loc cu acest prilej vizează, cum e și normal, o serie de probleme legate de principiile generale și metodica pregătirii viitoarelor cadre ale fotbalului românesc, producția realizată de primele centre înființate, precum și stabilirea și adoptarea unor măsuri menite să dinamizeze procesul de instruire al tinerilor fotbaliști.

Acțiunea în speță se află în directă concordanță cu nu prea îndepărtata hotărîre a Biroului federal de *a aloca anul acesta centrelor de copii și juniori circa 50% din bugetul federației, adică aproximativ 12 milioane de lei.* Deci, din capul locului consfătuirea mai sus amintită trebuie să dea răspunsuri cît mai realiste asupra felului cum va fi cheltuită investiția făcută, ce efecte va avea ea pe planul fotbalului din orașul și județul respectiv. Tema investițiilor și a maximei lor eficiențe, permanent la ordinea zilei în toate domeniile de activitate, obligă la meditații extrem de lucide și serioase. Pentru că, nu trebuie să ne ascundem după deget, unele cluburi și asociații sportive *nu prea au gospodărit cu suficientă grijă sumele primite în decursul anilor din urmă, nu și-au făcut o preocupare în a urmări cu simț de răspundere cît au cheltuit, cum au cheltuit și mai ales CE PRODUCȚIE au realizat.* Exemplul cel mai elocvent ni-l furnizează *Centrul de copii și juniori de la Constanța.* Cheltuind circa 800 mii lei subvenții, în ultimii cinci ani, centrul citat n-a aruncat în circuitul fotbalului nici un „jucător de marcă", ca să ne exprimăm așa, capabil să se titularizeze în formația divizionară Farul, sau în altă echipă de categorie superioară. Într-o oarecare măsură, situația nu este de loc roză nici la Centrul din Brașov al formației *Steagul roșu,* sau la *Dinamo București,* chit că subvențiile acordate acestora nu vin de la federație. În definitiv și la urma urmei, nu contează de unde vin banii, ci modul cum îi cheltuiești.

Poate că n-ar fi rău ca la această consfătuire, factorii răspunzători ai centrelor fotbalistice să fie atenționați că *în cazul cînd se dovedește că subvențiile acordate nu-și găsesc acoperirea într-o muncă de conținut și cu rezultate calitative, cluburile și asociațiile în speță vor fi sancționate cu returnarea banilor cheltuiți în van!* Sau, de ce nu, în cazul în care federația găsește de cuviință că un club sau o asociație sportivă nu dispune de toate condițiile organizatorice pentru activitatea unui centru de copii și juniori viabil, nu-i nici o nenorocire ca ea să stopeze cota subvențiilor.

Să anticipăm, așadar, că apropiata consfătuire va aborda cu un înalt simț de răspundere și latura financiară a centrelor, că va găsi cele mai eficiente soluții capabile să ducă la creșterea, mai ales valorică a fondului de jucători în soccerul românesc.

Stelian TRANDAFIRESCU

CINE LE VA LUA LOCUL?

Iată-ne oferind din nou coloanele revistei unei chestiuni ce ține de activitatea „cavalerilor fluierului". Nu, nu este vorba de vreo flagrantă greșeală de arbitraj, de interpretarea, greșită a textului de regulament sau de nepreze ntarea vreunuia dintre arbitrii la meciul X sau Y. În rîndurile de față vrem să ne ocupăm de cu totul altă problemă : CINE VA LUA LOCUL ACTUALILOR ARBITRI ?, întrucît **mulți dintre ei se apropie de fatidica vîrstă de 50 de ani care aduce odată cu ea renunțarea — nolens, volens — la această activitate.** Legată de aceasta, încă o temă de discuție : DISPARIȚIA, **din punct de vedere al arbitrajului,** a MULTORA DIN CENTRELE NOASTRE CU O VECHE TRADIȚIE ÎN FOTBAL.

Dar să devenim mai expliciți.

Din tabelul publicat de revista noastră cu cîteva numere în urmă, tabel care sintetiza activitatea celor 31 de conducători de jocuri din prima divizie, reieșea cu claritate vîrsta destul de mare a celor mai mulți dintre arbitrii noștri de frunte. Ba, unii dintre ei chiar au atins sau se apropie de vîrsta de 50 de ani. Este vorba de craioveanul **Octavian Comșa** și timișoreanul **Iosif Ritter.** Conform regulamentului, ei vor trebui să-și pună echipamentul în ladă. Sînt urmați la „o lungime" (citește : un an) de **Cornel Nițescu — Sibiu, Sever Mureșan — Turda** și **Vasile Dumitrescu** — București, alți trei cunoscuți cavaleri ai fluierului. Prin dispariția lor de pe terenurile de fotbal, golul se va mări și mai mult. Peste doi ani va veni rîndul lui **Chevorc Ghemigean** — București, **Petre Sotir — Mediaș** și **Emil Vlaiculescu** — Ploiești. (Doar cu titlu de informare notăm aci că cei mai aproape de aceștia sînt **Aurel Bentu** — București, **Ștefan Birăescu** — Timișoara. **Zaharia Drăghici** — Constanța și **Mircea Rotaru** — Iași). Ei bine, CINE VA LUA LOCUL ACESTUI IMPORTANT CONTINGENT DE ARBITRI DE FRUNTE, mulți dintre ei posesori ai ecusonului F.I.F.A. sau propuși de F.R. Fotbal pe listele de arbitri F.I.F.A. și U.E.F.A. ?

Nu știm dacă factorii în drept, Colegiul central al arbitrilor, adică, și-au pus această întrebare. În orice caz, dacă și-ar fi pus-o, ar fi căutat pînă acum o rezolvare sau o încercare de rezolvare. Pentru că, atunci cînd nevoia o va cere, promovarea în bloc a unor arbitri tineri, fără experiență, în corpul celor ce conduc în primul campionat al țării va produce, sîntem siguri, „perturbări" nedorite. De aceea, credem că ar fi mai bine ca încă din această primăvară să se încerce rodarea acelor conducători de joc a căror activitate de pînă acum în categoriile inferioare lasă să se întrevadă posibilitățile lor de creștere valorică, de înlocuire a celor ce, repetăm, vor trebui să renunțe. Sau, să programeze mai des pe acei arbitri tineri care în toamnă au fost puțin întrebuințați în Divizia A.

Legată de această chestiune a forțatei „ieșiri la pensie" a unora dintre cavalerii fluierului, încă o problemă ce-și așteaptă rezolvarea : REVENIREA ÎN ARBITRAJ A UNOR CENTRE CU O FRUMOASĂ TRADIȚIE ÎN FOTBALUL ROMÂNESC. Pentru că, iată **cinci orașe cu echipe în prima divizie nu sînt reprezentate și în lumea arbitrilor din Divizia A : Brașov, Arad, Bacău, Petroșani, Pitești.** Putem adăuga acestora și **Craiova** (din cauza amintită) și **Constanța** (în urma suspendării lui Zaharia Drăghici). De fapt, absente din acest circuit pot fi socotite și alte centre importante ca de pildă **Oradea** (un singur arbitru în activitate), **Tg. Mureș** (idem), **Cluj** (doi arbitri, dintre care unul sancționat, I. Cîmpeanu, iar celălalt, V. Topan, doar cu un meci la activ), **Timișoara** (trei arbitri, dintre care I. Ritter va dispare mai devreme sau mai tîrziu, Șt. Birăescu a fost prezent la centru, în toamna trecută, doar de două ori, iar I. Boroș — o singură dată). **Dar Reșița, Hunedoara, Baia Mare, Turnu Severin, Brăila, Buzău, Tîrgoviște** etc. ? Lipsesc și ele cu desăvîrșire din circuitul arbitrilor pentru prima divizie. Oare în aceste localități nu există conducători de joc care să merite promovarea la cel mai de sus eșalon ?

Mircea TUDORAN

CE PĂRERE AVEȚI?...

Reuniunea Comitetului federal se lasă încă așteptată. Probabil că ea se va ține, totuși, înainte de reluarea activității oficiale, dar — cum de la plenara acestui for se așteaptă unele măsuri cu implicații directe asupra noului sezon — n-ar fi fost mai bine ca ea să fi avut loc încă din primele zile ale lui februarie ?

Dacă ne-am referi numai la chestiunea transferărilor, mereu controversată, mereu „susceptibilă de îmbunătățiri", și tot ar fi suficient pentru a ne manifesta interesul și nerăbdarea...

Dar dacă marile modificări în materie nu se pot face fără plenul Comitetului federal, de ce nu s-ar putea hotărî de către Biroul F.R.F. unele ameliorări, realizabile chiar în limitele actualei reglementări, cum ar fi aceea **a asimilării jucătorilor de la tineret-rezerve, care n-au jucat în sezonul trecut în echipa A, cu jucătorii de categorie inferioară ?** Azi, echipele de prima divizie iau (pot lua) jucători de la B, pe care-i promovează sau îi pun să joace pentru rodaj, la tineret. În același timp însă, alți jucători de la această a doua garnitură devin surplus de efectiv, nu mai au loc nici la tineret-rezerve. De ce aceștia să stea pe tușă, la 19—20 de ani ? De ce să n-aibă dreptul să joace la B, măcar ca jucători împrumutați pentru un sezon sau pentru un an ? Ar fi un act de echitate, față de ei ca și față de acele echipe de B cărora li s-au luat jucători și nu din cei mai slabi... Credem deci că nu s-ar greși dacă jucătorii de la tineret-rezerve (repetăm, cei care n-au jucat în A în sezonul trecut) n-ar mai fi considerați, sub raportul regimului de transferări, jucători de Divizia A și li s-ar aplica o jurisdicție în consecință.

Pe toate planurile vieții noastre sociale, sîntem chemați la discuții deschise, profund analitice, la critică constructivă, la intoleranță față de comoditate, diletantism, nepricepere, automulțumire călduță. În atari condiții, credem că nu-și au locul atitudini ca cele pe care le-am înregistrat din partea unor responsabili ai clubului Progresul, care — nemulțumiți de lipsurile semnalate de noi în pagina de acum cîteva săptămîni, în care analizam slaba comportare a echipei în tur — au căutat autorului analizei „noduri în papură", ceea ce ne-a dus cu gîndul la inversarea unui proverb cunoscut, în sensul că **„nu văd pădurea de uscături din cauza cîtorva frunze verzi din fața ochilor".** După cum, sîntem la se gîndește la lucruri concrete, la un fel de birou de **impresariat propriu,** care să excludă intermediarii străini. Iată că acum, fapte noi se adaugă pe lista argumentelor. Conducerea clubului **Dinamo București** arăta, în conferința de presă de simbătă, că beneficiile materiale ale turneului său în Brazilia ar fi fost incomparabil mai mari dacă turneul ar fi fost **tratat direct** și nu **intermediat.** E un prim aspect. Al doilea — și nu mai puțin important — se leagă de unele condiții concrete de organizare a turneului echipei **Rapid** și de care s-au plîns și antrenorul și jucătorii.

Quod erat (dacă mai era nevoie...) **demonstrandum...**

La conferința de presă amintită, conducerea clubului Dinamo informa pe reprezentanții presei că planul de măsuri privind întărirea secției de fotbal începe cu cuvintele **„Pornind de la tradițiile echipei bucureștene Unirea Tricolor"...**

Am putea deduce de aici intenția ca această echipă fruntașă, a Capitalei și a țării, să-și schimbe numele ?

N-ar fi exclus, dacă ne amintim că nu de mult o operațiune, cu aceleași „date ale problemei", s-a efectuat la **Pitești și Bacău.**

Conducerea lui **Dinamo București** n-a făcut afirmații în acest sens. Dar ziariștii au și dat curs discuțiilor, părerilor lor personale. **Ioan Chirilă** spunea că numele echipei ar putea fi, comod și semnificativ, schimbat în **„Tricolor". Jack Berariu** crede că echipa **Dinamo București** e atît de binecunoscută și prețuită, pe plan internațional, sub acest nume, încît schimbarea numelui n-ar avantaja-o. **Dan Pătrașcu** crede că numele actual n-are destulă personalitate, individualitate, în Europa, în diverse țări, existînd încă 6—7 echipe cu același nume. Subsemnatul a sugerat **„Dacia"...**

În orice caz, discuția este cel puțin interesantă, sugestiile de reținut.

Radu URZICEANU

Carnet

CARNAVALUL

de EUGEN BARBU

Citesc și nu-mi vine să cred : s-a găsit o scuză extraordinar de plauzibilă pentru întreruperea turneului brazilian al **Rapidului :** carnavalul! Este uluitor, mai mult decît ne imaginăm noi în materie de imaginație! Trebuie să mărturisesc că numai un mare romancier, ce spun eu, nici Balzac, nici Tolstoi laolaltă, plus Montherlant care a mai mirosit iarba stadioanelor, dacă o reuniune a celor trei ar fi fost posibilă vreodată, nu ar fi reușit să găsească ceva mai frumos, mai romantic, mai demn de crezare...

Deci carnavalul...

Știm cu toții ce-i acela un carnaval. Mai ales un carnaval brazilian. Am citit cîteva reportaje, am văzut fotografii, am asistat chiar la un carnaval pe pînză, într-un jurnal de actualitate. Femei, măști, sambe, nouă muzici, nouă, milioane de oameni pe străzi, morți de entuziasm pe trotuare, cărați cu salvările, ce să mai vorbim : sfîrșitul lumii. Și în acest delir colectiv ce era să facă **Rapidulețul** nostru? Să stea să privească? Nu, domnilor! Datoria conducerii clubului, a antrenorilor și a jucătorilor era să se întoarcă acasă, lîngă vatra familială, la reluarea antrenamentelor. De ce să petreci în plin carnaval cînd sub podul Grant e atît de frumos? Fum de locomotive, suporteri fanatici, mai faci o figură, te mai vede careva, e cu totul altceva decît să stai prin streini și să reprezinți fotbalul românesc! Limpede...

O înaltă conștiință i-a readus pe giulești în mijlocul alor lor și al nostru. Sîntem fericiți, le strîngem mîna, îi felicităm... Decît un carnaval la Rio, mai bine un bal mascat lîngă balta Ciurel. Decît cîteva mii de dolari și mai multe pagini scrise de ziarele braziliene, mai bine două sau trei coloane în „Sportul" unde se explică ce util a fost acest turneu pentru jucătorii minunatei noastre echipe. De la mic la mare, de la tovarășul Petre Capră la jucătorul Niță, toți declară în cor, într-o nezdrucinată unanimitate: E drept că am primit 13 goluri și am dat numai două, dar a fost superb. Am învățat o mulțime de lucruri. Gazdele au fost exemplare, ne-au dat ce-am vrut. După scrisorile lui Răducanu, au fost atît de amabile aceste gazde, încît au uitat să vină la aeroport și i-au cazat pe jucători în hoteluri de mîna a treia. Dar asta e altă istorie. Mi s-a părut mie, sau am auzit că conducerea tehnică a echipei nu a prea agreat **memoriile literare** ale lui Rică și că probabil o să-l vedem pe tușă pentru că, oricum nu se face să scuzi o formă proastă vorbind despre primirea caldă, ce-i drept anonimă, a organizatorilor turneului ?

Așadar încă o dată se încearcă să se dreagă busuiocul. Ca la o mișcare de baghetă, profitîndu-se de depărtare, de miile de kilometri care ne-au despărțit, nu se spune adevărul. De ce nu se spune adevărul? Cine are interes să ascundă, ca pisica, trista realitate că sîntem desconsiderați și nu numai din vina altora? Mister! La drept vorbind totul mi se pare cam alandala. Antrenorul Bărbulescu declară sus și tare că meciurile au fost pierdute pe acolo pe unde a ajuns **Realul Giulești** pentru că jucători ca Dumitru și ca Lupescu sînt cu miile pe celălalt continent. Or fi, dar de unde disprețul ăsta pentru propria echipă? Dacă stăm strîmb și judecăm drept și în jurul podului Grant sînt sute de jucători buni. De ce nu-i vede Bărbulescu? De ce nu-i promovează, dacă nu-i plac cei ce îmbracă acum tricourile vărgate ale echipei?

În scurte cuvinte, lucrurile stau cam așa : turneul a fost un **fiasco,** în fața comediilor arătate de **vișinii,** organizatorii au fost siliți să le spună băieților: copii ai durerii, începe carnavalul! Și dacă începe carnavalul e bine ca fiecare să stea pe lîngă casă. Luați-vă tălpășița! Unde ești, tu Spanie, unde, tu Italie, despre care se vorbea la începutul mirificei călătorii? Totul a zburat ca un vis frumos, totul s-a topit, totul pare un coșmar. Ziarele de marți ne spun că din nou Tamango a scos din buzunărelul de la chilotii săi de portar tenorul metafizic la rampă și că a făcut de rușine și numele său, dar și al fotbalului românesc. Carnavalul îl începuse de fapt **Rapidulețul,** înainte ca primele tobe să bată pe străzi...

Nu credeți că e vremea să înceapă și la Federația de fotbal un mic carnaval? Vreau să spun o mică anchetă, ca să știm și noi cine a umblat cu ursul?